

Nedjelja, 18. svibnja 2014. - 5. vazmena nedjelja

08:00 – Suhopolje † Maja Kožić, Nikola i Ante Štefanac

09:30 – Pčelić

11:00 – Suhopolje

ponedjeljak	<i>Celestin V.</i>	18:30	†	Luka Fijala
utorak	<i>Bernardin Sijenski</i>	18:30	†	Pero, Ana i ob. Baškarić
srijeda	<i>Viktor Milanski</i>	18:30	†	Terka, Josip i Verica Škrivanj
četvrtak	<i>Rita, Renata</i>	18:30	†	Marija Hlavsa i Ana Rokingar
petak	<i>Deziderije, Željko</i>	18:30	†	za bolesnicu
subota	<i>Marija Pomoćnica</i>	08:00	†	Mijo Polović

Nedjelja, 25. svibnja 2014. - 6. vazmena nedjelja

08:00 – Suhopolje †

09:30 – Orešac

11:00 – Suhopolje

- ✧ Crkveni tisak: Glas Koncila, Kana, Živo vrelo
- ✧ U subotu je sv. misa u 08:00 sati, a sv. Potvrda u Taborištu u 18:00 sati
- ✧ svibanjska pobožnost – pol sata prije svete mise
- ✧ u subotu 7. lipnja 2014. je hodočašće starijih osoba u Voćin
- ✧ Uređenje crkve: Kralja Zvonimira i J. Bana Jelačića
- ✧ Ženidbeni navještaj: Obžetić - Kelečić

Izdaje: Župa Sv. Terezije Avilske u Suhopolju, Trg Sv. Terezije 2, 33410 Suhopolje
tel/faks (033) 771 274, e-mail: zupni.ured.svete.terezije.avilske@vt.t-com.hr

Glasnik

Župa Sv. Terezije Avilske

Godina XIV broj 22/2014

U domu Oca mojega ima mnogo stanova. Da nema, zar bih vam rekao: 'Idem pripremiti vam mjesto'? Kad odem i pripravim vam mjesto, ponovno ću doći i uzeti vas k sebi da i vi budete gdje sam ja.

Kršćanin bez Crkve je ideja, a ne stvarnost

Apostoli u naviještanju Isusa polaze od povijesti naroda. Zaista, Isus nije shvatljiv bez te povijesti, jer On je cilj povijesti, povijest ide prema njemu. Ni kršćanin nije shvatljiv izvan Božjega naroda. Kršćanin pripada narodu: Crkvi. Kršćanin bez Crkve je ideja, a ne stvarnost.

Ne može se shvatiti kršćanina samoga, kao što se ne može shvatiti samoga Isusa. Isus Krist nije pao s neba kao neki heroj koji dolazi da nas spasi. Ne. Isus Krist ima povijest. Možemo dakle reći i istina je ovo: Bog ima povijest, jer je želio hoditi s nama. Bez povijesti se ne može shvatiti Isus Krist, tako se ni kršćanina ne može shvatiti bez povijesti, bez naroda, bez Crkve. Bio bi to kršćanin iz laboratorija, nešto umjetno što ne može dati život.

Gledajući unazad – kazao je Papa – kršćanin dobro pamti: moli za milost pamćenja, uvijek. Gledajući naprijed, kršćanin je muškarac i žena nade. A u sadašnjosti, kršćanin slijedi Božji put i obnavlja savez s Bogom. Neprestano Bogu govori: da, želim zapovijedi, želim tvoju volju, želim te slijediti.

Katoličku ženidbu žele sklopiti:

Ivan Kelečić, sin Zlatka i Anke r. Gojević, rođen 1985. u Virovitici

Vanja Obžetić, kći Borislava i Draženke r. Štefanac, rođena 1987. u Virovitici

Njihovo vjenčanje je 24. svibnja 2014. u Suhopolju

Papine kateheze

Danas će nam dobro učiniti razmišljanje o tomu kakav je naš kršćanski identitet. Pripadnost narodu: Crkvi, to je naš kršćanski identitet. Bez toga, nismo kršćani. Po krštenju smo ušli u Crkvu: kršćani smo u Crkvi. Stoga trebamo gajiti naviku da molimo milost pamćenja, pamti povijest Božjega naroda; također i osobnu: što je Bog sa mnom učinio, u mom životu, kako me je vodio... Treba moliti za milost nade, koja nije optimizam: ne! Nada je nešto drugo. Treba moliti za milost svakodnevnog obnavljanja saveza s Gospodinom. Molimo Boga da nam udijeli te tri milosti, koje su potrebne za kršćanski identitet.

NERAZRJEŠIVOST ŽENIDBE

Obje osobe, muškarac i žena, stvorene su na sliku Božju i obje su savršeno istoga dostojanstva. Dostojanstvo i jednakopravnost može se ostvariti samo u ženidbi jednoga muža i jedne žene koji u sakramentu Krista i Crkve žive ljubav na koju ih je pozvao Bog. Kristovom voljom, dakle, ženidba je nerazrješiva do smrti, a muž i

žena su izjednačeni u dostojanstvu i životu. Jednost i nerazrješivost ženidbeni drugovi po naravi će lakše živjeti ukoliko imaju kvalitete koje se međusobno slažu ili popunjuju.

Za katoličku ženidbu vrlo je važno da ženidbeni drugovi žive vjeru i u vjeri odgajaju djecu. Pripadnost istoj vjeri zato je vrlo važna i Crkva inzistira da katolici sklapaju ženidbu s katolicima i da ne izlažu ni sebe ni svoju djecu gubitku vjere.

Upoznajmo sveca

Marija Pomoćnica

U Lauretanskim litanijama Gospu zazivamo i kao Pomoćnicu kršćana. Ovaj usklik je uvršten u litanije poslije pobjede nad Turcima dana 7. listopada 1571. u bitci kod Lepanta. Tada su Turci bili nadmoćniji od kršćana brojem lađa i vojnika. Ali kršćani su se utekli u zagovor Gospi i uspjeli pobijediti Osmanlije. Poslije te bitke uveden je blagdan Marije Pobjednice ili Kraljice Presvete Krunice.

Papa Pio VII. odlazi u Pariz okruniti Napoleona za cara. Oholi car sam je uzeo krunu i stavio si je na glavu uz riječi: «Bog mi ju je dao, jao onome tko ju takne». Proglašava se carem Rima i nasljednikom Karla Velikoga, a Papu zatvara u Certosi kod Firence, pa Savonu, gdje ostaje 3 godine. Papa se uzdao u Marijinu pomoć. Iste godine car doživljava poraz kod njemačkoga Lipziga, a Papa se vraća u Rim 24. svibnja 1814. Od tada slavimo Pomoćnicu kršćana.

